

give forskningens kvalitet afgørende vægt ved disponeringen af forskningsressourcerne. Institutionernes planlægning skulle således tage udgangspunkt i de økonomiske rammer, der for hovedområdet er afstukket som minimumsrammer for budgetoverslagsårene. Inden for disse rammer skulle der foretages en prioritering af de forskningsmiljøer og uddannelser, der enten skulle udbygges, opretholdes eller reduceres. Derudover kunne institutionerne stille prioriterede forslag om faglig udbygning, der kunne komme i betragtning ved fordeling af centralt afsatte budgetreserver (bl.a. forskningsomstillingsmidler), stillinger fra forskerrekruiteringsplanen og stipendiemidler.

Institutionernes planlægning dækker en 7-årsperiode frem til 1993 (hvor forskerrekruiteringsplanen ophører), idet der dog er forudsat en midtvejsrevision. Planlægningen vil gradvis blive søgt udmøntet i forbindelse med udarbejdelsen af de årlige forslag til finanslov.

Institutionernes planer har været forelagt Planlægningsrådet for Forskningen, forskningsrådene og de faglige landsudvalg med henblik på rådgivning og prioritering af de langsigtede udbygningsønsker ud fra bl.a. overordnede landsplanlægningsmæssige hensyn. Planerne og de rådgivende organers udtalelser derom er drøftet med institutionerne.

I fortsættelse af besøgsrunder i 1985 og 1986 ved de humanistiske, naturvidenskabelige og sundhedsvidenskabelige hovedområder afsluttede Direktoratet for de Videregående Uddannelser i 1986 en besøgsrunde ved de samfundsvidenskabelige hovedområder. I besøgene deltog repræsentanter for de faglige landsudvalg og fra Statens Samfundsvidenskabelige Forskningsråd. Som resultat af besøgsrunden er der udarbejdet en rapport, som beskriver planlægningssituationen inden for det samfundsvidenskabelige område som følge af de tilpasningsproblemer, som forskning og undervisning inden for området står overfor. På baggrund af rapporten har ministeriet anmodet en gruppe internationalt anerkendte forskere om at fremsætte forslag til en ny uddannelse i sociologi, mens en tilsvarende gruppe skal fremsætte forslag om en ny uddannelse i antropologi.

Der gennemføres en besøgsrunde ved ingeniøruddannelsesinstitutionerne i løbet af 1987.

2.2. Budgetteringsprincipper.

For at sikre sammenhængen mellem den grundlæggende aktivitetsudvikling og budgetterne er der udviklet en budgetmodel for de videregående uddannelsesinstitutioner med følgende hovedintentioner:

- at sikre gennemskuelighed og sammenlignelighed i budgetteringen,
- at knytte budgetteringen sammen med udviklingen i de grundlæggende undervisnings-, forsknings- og andre aktiviteter ved institutionerne,
- at sikre smidighed ved normeringen af videnskabelige stillinger i forhold til udviklingen af institutionernes opgaver.

Budgetmodellen er baseret på følgende hovedprincipper:

- en opdeling af institutionerne i sammenlignelige hovedområder ved budgetteringen,
- en budgettering på grundlag af opdeling i enkeltaktiviteter: undervisning, forskning m.v.
- en budgettering på grundlag af aktivitetsmål og standardmål på længere sigt.

Budgetlægningen får dermed karakter af en gradvis realisering af konsekvenserne af de beslutninger, der træffes om de grundlæggende aktiviteter på området for højere og videregående uddannelser og forskning. Den langsigtede budgetteringsmetode betyder samtidig, at kortsigtede udsving i aktiviteter eller standarder ikke udløser budgetkorrektioner.

For at tilgodese institutionernes behov for kendskab til den fremtidige ressourceudvikling med en så rimelig sikkerhed, at det kan danne grundlag for den langsigtede, faglige planlægning, gennemføres budgetteringen for BO-årene således, at budgetoverslagene for BO 1 for den enkelte institution udgør den forventede minimumsramme, idet der inden for hovedafsnittet opbygges særlige reserver til den fortsatte omstilling af uddannelser og forskning.

Institutionerne vil kunne få tildelt bevillinger fra disse reserver i overensstemmelse med den senere planlægning, med mindre reserverne må anvendes til imødegåelse af uforudsete bevillingsreduktioner.